

Hösten 2014

Linum

Information från
SKÅNELIN.

PÅ GÅNG!

**Lördag 27 september firar DÄDESJÖ Lin 20-års jubileum
Och anordnar därför seminarium med flera intressanta fö-
redrag och utställningar Mer info inne i tidningen på sid 3!**

**Lördag 4 oktober, 18 oktober och 8 november är det spinn-
kurs på Skånes Lincentrum kl 10.00 –14.00
Pris 400 kr för icke medlem och 300 kr för medlem.
Anmäl till Karin Persson nirak@kund.biknet.se
eller på mobil nr 0703 11 30 74**

**Lördag 11 oktober Öppet hus för medlemmar, i Brydestuan
på Skånes Lincentrum kl 11.00–15.00
Ta med ditt rötade lin och få den bråkat och skäktat.**

Linums redaktion:

Redaktör: Kristina Schlyter e - post:
K.schlyter@bredband.net
kmschlyter@gmail.com

Ansvarig utgivare: Karin Persson.

För de som inte har möjlighet att skicka manuskripten via e - post kan skicka
dessa till

Karin Persson, Strövägen 195, 291 95 Färlöv

Sponsorer

Sparbanken Syd

INVIGNINGSTALET

Jag vill först och främst gratulera Karin Persson och föreningen Skånelin för en fantastisk insats, jag vet att ni har arbetat länge och hårt för denna dag.

Jag är docent arkeologi och har i många år arbetat med textilproduktion under Vikingatiden men också textilproduktion under bronsålder i medelhavsområdet.

En av de första böcker som jag köpte när jag påbörjade detta arbete var Linboken hemodling och hemberedning författad av Fröier och Henryk Zienkiewicz.

Boken har varit och är ovärderlig för mig i mitt arbete och har vad mig anbelangar bara ett fel, den är mig veterligen inte översatt till engelska och därmed inte tillgänglig för många. Trots det så är deras arbete citerade i otroligt många publikationer som behandlar lin, också arkeologiska.

Det var deras arbete som fick mig också att inse varför just lin domesticerats, varför linet var och är så viktigt. Linet är ju inte bara en spånadsfiber, i princip alla växtens delar kan användas till olja, foder, att täta med (alla vet ju vilket

material rörmokarna tycker är bäst), lin är dessutom förhållandevis lätt odlad.

Ett av det första beviset för att man odlat lin är linpollen daterat till det 8 årtusendet från Tell Aswad i Syrien, de första fynden linnetextiler kommer från Jarmo, i Irak och Hemar Israel och är daterade till 7 årtusendet alltså c 8-9000 år. Linet och linodlingen har också haft en mycket stor betydelse i Egypten och Central Europa redan under stenåldern.

Det tog dock lång tid innan linet kom till Skandinavien, de första fynden av linfrö är daterade till c 800 f kr dvs. slutet av bronsålder men vi vet inte exakt när det inhemska linet började användas som spånadsväxt, det är något som varit mycket omdiskuterat. Vi har dock fantastiska fynd av linnetextilier framför allt från de rika gravarna på den vikingatida handelsplatsen Birka och från medeltida källor vet vi att skatt och tionde kunde betalas med berett lin eller lärft. Lin blev en viktigt ekonomisk gröda och en handelsvara och från Sverige exporterades stora mängder linne/lärft ut i Europa. På 1600-talet blev det en nedgång och senare så får ju linet konkurrens av bomullen. Under första världskriget så upptogs odlingen igen, främst oljelinet men mot slutet av 1950 talet hade den i princip helt upphört Först på 1880 som lin började odlas i större skala igen tack vara att då lönsamheten ökade.

Linnet och linodlingen har en lång historia men också en

god framtid i dagens samhälle. Idag har är linet på väg tillbaka tack vara entusiaster som medlemmarna i föreningen Skånelin och framförallt forskare som Henryk Zienkiewicz som ägnat en mycket stor del av sitt liv åt att inte bara dokumentera utan också att förmedla all sin kunskap .

Jag är absolut övertygad om att Skånes lincentrum också kommer att bli en viktig del i att förvalta det som arv som Henryk Zienkiewicz lämnat dem men jag tror också att detta center kommer att bidra till fortsatt forskning och utveckling.

Därför är det nu mig en stor ära att nu förklara Skånes Lincentrum invigt.

Eva Andersson Strand

DÄDESJÖ LIN

Tid: lördag 27 september

Plats: Dädesjö Hembygdsgård

Program:

09.00-10.00 Anmälan och kaffeservering

10.00 Föredrag av Twistin of Sweden om "Resan från Mörlunda till Milano" där tidlösa vävtekniker flätas samman med textilt nyskapande.

11.00 Monica Modig Rauden berättar om boken Ståten och nyttan, folkliga kläder och textil tradition,

11.30 Viskosfibern—framtidens textilfiber?

Utställning om dissolvningmassa och slutprodukten viskos.

12.30 LUNCH (Kötträtt)

13.15 Visning av Dädesjö hembygdsförenings textiltställning och dess dokumentation. Gunilla Wallin visar och berättar.

14.00 Agronom Gunilla Mattsson, Uppsala berättar om linets historia och utveckling.

15.00 Förevisning av vår linberedningsanläggning i Sländan

15.30 Hur kan vi samverka och samarbeta i framtiden?

15.45 Avslutning och kaffe
Vi kan också ta del under dagen av Karin Dahls knyppling av spetsar och Ingegärd Göranssons dukbroderi

Avgift inkl måltider 200 kronor
Anmälan senast 20140922 till
Gunilla Wallin 0708 35 01 44 eller
Epost: smg.wallin@gmail.se

Roland Johansson 0706 94 15 87
Epost: brantasa@compaqnet.se

SKÅNELIN HYR UT:

Häcklor (Gåva från H. Zienkiewicz familj) uthyres veckovis mot kvitto.

En avgift på 1500 kronor erläggs om häcklorna ej är återlämnade på avtalad tid.

Rötningsbassäng, 14 dagar pris 200.

Kontakta Karin Persson ordf.

Ni hittar vår hemsida på
INTERNET!
www.skanelin.se

Här finns aktuell information och bilder från våra aktiviteter-

Vill du skicka e-post till någon i styrelsen ? Skriv
till: info@skanelin.se

LINFILMEN finns till uthyrning

Lånekostnad 200 kr varav 150 kr är dispositionsavgift som återfås vid returnerandet av filmen.

Filmen finns både som VHS eller DVD

Låna den hos Karin Persson
Ring 044-740 36 eller
Mobil 070-311 30 74

Hästens man och pannlugg tillverkad av lin från Skånelin. Shetlandsponnyn är gjord i papier-mache och är/var utställd på Möllegården Åkarp.
Tillverkare Monica Gueffin

Lite smått och gott från sommaren 2014

Efter en varm - nästan olidligt varm sommar tar vi nya tag.

Nu har vi en möteslokal, där vi kan ha kurser, där vi kan träffas och inte behöver hyra in oss på olika ställen i Skåne. I anslutning till den har vi vår maskinpark, med bråmaskinen skäktturbinen och skäkthjulet. Utställningslokalen är utformad så att vi kan både ha möten, kurser samtidigt som man kan ha en utställning på gång. TOPPEN.

Visserligen hade vi lokalen i centrala Svalöv, där vi kunde bereda linet, men årsmöten och andra möten fick ordnas på annat sätt. Fukten och stående vatten på golvet gjorde att vi inte kunde vara där. Dessutom skulle man ha ett kort för att kunna komma in på området. Under sådana förhållanden är det svårt att bedriva en verksamhet.

Det blev inget studiebesök på spinnmuseet. Det var för få deltagare. Men vi provar till nästa vår. Då är vi mer förberedda om vi redan nu inriktar oss på ett studiebesök. Jag har kikat i almanackan. Maj månad är full av helger. Kan vi preliminärt säga den 9 maj 2015?

Jag hade knappt 100 kvm lin i år. Det blev lite ligglin, och det var inte så konstigt för det kom 70 mm regn mellan den 12 och 13 juli. Min son upplåter mark. Det lin som jag inte rycker för beredning, tröskar han åt mig + de linkapslar som jag fick vid fröreningen.

Det sparar mycket jobb för min del. Det blev ganska mycket frö.

Det är inte en utan två utställningar om och med lin som vi gjort i år förutom i Brydestuan på Knutstorp, nämligen på Svenska vävstolsmuseet i Glimåkra. De hade valt temat lin, och lånat ihop gammalt och nytt för att visas upp.

Skolorna är redan på gång för att försöka få till stånd visning av linberedning för barnen i årskurserna 4-6.

Sådana besök får planeras väldigt noga, där man får försöka få fram både lek och arbete.

I år var det återigen tid att besöka Hjertasjön strax norr om Svarta bergen i Häggghult. De brukar ha sina evenemang vart annat år. En liten regnskur kom första dagen, men sedan sken solen gassande varm. De hade ordnat tak för alla stånden. För två år sedan fick vi ta med egen pressning.

I år var temat tjärbränning. Det är ett dygnetrunt jobb. De hade beräknat att få ut mellan 700-800 liter tjära. 100 kr/liter var priset.

Gun-britt som är på bilden skulle egentligen skrudat sig i 1600-talskläder, men det var för varmt.

Vi ses på spinnkurs och öppet hus i brydestuan på Knutstorp, och i Dädesjö. Se vidare på annat ställe i Linum

Väl mött till ytterligare en lindhöst och gemenskap.

Karin

Se upp!

Jag fick för mig att åka på en antikmarknad. Jag har aldrig varit på en sådan, därför var jag nyfiken, dels på utbudet och dels på priserna.

Förutom glas, porslin, bestick och prydnadssaker av olika slag, var där även avsalu på textilier såsom linnehanddukar, dukar och sänglinne. Vid ett stånd stod en dam och sålde som hon trodde var linnelakan, men det var bomull. De var visserligen aldrig använda och ett bomullslakan för 30 kronor kan man ju gladeligen betala. Där ser man hur stor okunskapen är, hos nutidsmänniskan då man inte kan skilja på linne och bomull. Ett gott råd, titta noga efter när ni är på marknader av olika slag.

Följande är hämtat ur boken
"Brännvin och gröna ärtor."
utgiven 1994

Obs! I boken ingår även ett kapitel om hur linet odlades och bereddes. Det återges här i en förkortad version.

Författaren Bo Swenson har intervjuat olika personer och tecknat ner vad de hade varit med om i barndomen om lin och linhantering, men han har dessutom hittat annonser i lokaltidningen i det här fallet Kristianstadsbladet, eftersom han rör sig i Gärds härad.

Vi börjar med gödslingen. Det skulle göras på senhösten i november december. Det var ko-, häst-, får-, eller hönsgödsel, som plöjdes ner djupt. En del sparade fårgödseln noga och

den användes bara till linåkern. Sedan tog man gödselvatten i spannar ur pissekorran och bar ut på linåkern. Så höll man på tills mesta snön var borta.

Man skulle inte köra med häst och redskap för då plattades jorden till. Jorden skulle vara lucker, absolut ingen djupbearbetning på våren, då försvann vårmusten.

Husmor eller förstapigan sådde ur förklädet. Någon påpekade att inga karlar fick befatta sig med lin.

Linfröna såddes mot vinden, så det blev jämn fördelning av fröna.

Eget utsäde av lin skulle lagras i två eller tre år innan det dög som utsäde, det ansågs ha bättre grobarhet.

Vid tjockare sådd erhöles finare tågor.

Allmänt bruk var att man skulle prova grobarheten. Frön släpptes på en upphettad plåt. De bästa fröna hoppade och sprakade i värmen, medan de sämre blev liggande.

Så kom lukningen. Främst flickor skulle vara "lugesor". De gick skiftesvis från den ena sidan till den andra. Det gällde att vara försiktig med de små plantorna.

Linauktion av 75 ar lin på rot på nyodling å Vittskövle södra fälad mitt emot Yngsjö nya skolhus.

Gårdskontoret.

Kristianstadsbladet den 5/8 1892

Linet mognade samtidigt med havren. Man tog tag i ovandelen av ett knippe plantor som drogs upp med rötter och allt. De lades i kors över varandra på marken, innan de bands samman i kärvar för torkning. Nekarna ställdes två och två för att stöttas av en tredje.

Linryckare

I trakten boende, erhålla mycket lönande ackordsarbete.

6 stycken småländska instruktörer visa, under den närmaste tiden, lättare och bästa sättet att rycka lin.

Venestads Västergård.

Tel. Träne 33

Kristianstadsbladet den 28/8 1945

Linfrö användes också i varmpåsar att lägga runt halsen på kvarksjuka hästar eller lägga på bölder och andra svulster.

Sämsta fröet kunde man harpa. Fröet användes som foder. Av det koktes en närande välling åt husdjuren, bl. a. hästarna.

10-15 liter linfrö östes upp i en 150 liter stor gryta och vatten tillsattes, fick koka 10 minuter under omrörning, så att inte linfröna sjönk till botten. Hästarna var fullkomligt tokiga i denna välling.

Linnet rötades ofta på en klövervall. En lämplig plats för rötning var ett sandfält, beväxt med mossa och hedblomster. Andra ställen kunde vara en nyskördad rågstubb, ljungfälader och vanliga ängsmarker. Då man med lätthet kunde dra av basttågan i hela dess längd, var linet färdigrötat.

Efter avslutad rötning räfsades linnet samman och fördes hem till gårdens loge. Vid vacker väderlek hölls både dörrar och gluggar öppna för att förhindra fukt- och mögelangrepp.

Då potatis, betor och andra rotfrukter var inbärgade, bestämdes dagen för var och en att bruka "brydestuan".

(Tostuan = brydestuan)

I tostuan markhöjd fanns galten,

murad och väl skyddad eldstad, som eldades med bok-, björkved eller torv för eldfarans skull.

En s.k. "tilje", en ställning av bräddor med mellanrum för att få värmen att cirkulera runt kärvarna, var arrangerad en halv meter över jordgolvet. På denna torkställning placerades "hören" = linet med rötterna neråt. Värmen gjorde linet sprött.

Eldning och torkning sköttes av "tomoren", "tokvingan", "tokkärvingen" eller "brydekvingan". Olika benämningar för samma yrkeskvinna. Arbetet var ett ansvarsfullt säsongsarbete. För att kunna vila hade hon någon av byns pigor som avbytare.

Gårdarna hade kollektivt mött upp med var sitt par med tillhörande linbråkor. För arbetet var det flickans rätt att själv välja partner. Karlen "krösaren" med den grova "krasabrågan" grovbråkade och avlägsnade det mesta av stjälkarnas skävor. Linviskan, "handen", räcktes sen över åt "parkvingan" (flickan han var i par med) för finbråkning med "slättebrågan", vars plats var på byggnadens andra långsida. Hon bearbetade linet så att det fick en viss mjukhet och lyster.

- Ola, ge mig din hand, kunde det kärleksfullt låta, då den föregående "handen" väl var skavd.

Det arbetade linet buntades i lockar och placerades i en stor säck.

Av lockarnas antal beräknades linskördens storlek, som angavs i "limmar" (1 limme = 24 lockar)

Också linskävorna togs tillvara. Dom användes till att strö under djuren men kanske främst som bränsle, då man skulle röka korv eller dylikt. En allmän tro var att linrök ansågs ge bättre smak åt matvarorna.

Ungdomarna förflyttade sig upp på tostans stenvallstak och hurade av alla krafter så att det genljöd i hela bygden och gillesgården fick en signal om att bjuda till fest, och att nästa bonde skulle komma med sitt linlass för nattens förestående torkning. Enstaka gårdar höll sig sällan med egen tostua. De fick nöja sig med en "brydegrob" eller bakugnen. Öllsjö by hade en djup brydehåla med plåt över. Eldningen skedde nere i gropen och på plåten fanns stakar på vilket det upplösta linet placerades. I Gringelstad fanns också en lång brytgrop i marken. Över denna placerades störrar, på vilket linet torkades. För eldfarans skull eldades med torv.

Skävorna var mycket eldfängda. Det finns många angivna olyckor i samband med torkning och bryt-

ning.

-I Nöbbelöv hade linet packats in på sin ställning under natten. Men det råkade fatta eld. Byamännen rusade till för att släcka, då tokärningen förtvivlat ropade

- Mina käre, välsignade mannar , ja jore det bästa jag kunne!

Efter brytningen återstod nu bara kvinnfolksgöra.

Skättekvingor hade budats och kom tidigt medförande skättestol och skätteträ.

Arbetet försiggick i rök och damm på gårdens loge eller brygghuset.

Fick man så mycket skattefall att man inte kunde bruka allt själv kunde det duga som betalning till husmanskvinnorna.

Mathållningen var riklig.

Förstafrukosten bestod av en halv kavring, smör och ost, som vanligtvis smusslades undan och legitimt medfördes hem. Klockan åtta var det tid för "drickasyba", d.v.s. varm dricka med brödtärningar, eller "brännvinsbrö"

Måltiderna avlöste varandra. Kl. 10 serverades kaffe med vetebröd och "smörmada". Kl. 12 var det tid för dagens huvudmål, som kunde bestå av kött, ärtor eller bruna bönor med fläsk eller någon annan näringsrik rätt. Klockan tre satte kaffet åter fart på tungorna. Gångse uppfattning var, att "skättesorna" aldrig kunde hålla käft.

Häglingen" ombesörjdes av husmor själv och någon betrodd piga.

Både blånor och skattefall kardades

före spinningen. Det finare linet arbetade husmor med. Pigan fick arbeta med de grövre blånorna.

Under kardningen satt kvinnorna i en stor ring med den väldiga halmkorgen i mitten, som fylldes med färdigkardat lin.

Kardning och spinning kunde lämnas till någon händig husmanskvinna. Arbetet var eftertraktat och betalades antingen i kontanter eller in natura, som kunde bestå av fårbog, några bröd eller annat matnyttigt.

Auktion å lingarn

Vid Färlöfs församlings fattiggård i Åby kommer att å auktion nästa torsdag den 26 dennes kl. 10 f.m. försäljas omkring 200 kilogram tåg – och blångarn.

Betalningen för inropen erlägges vid auktionens slut

Färlöf den 20 mars 1896

Fattigvårdsstyrelsen

Det var mycket arbete med att få garnet vitt, för det ville man att det skulle vara. Man lade garnet i blöt i kallt vatten under några dar. En lut på bokaska tillreddes och i den koktes det spunna garnet. Garnet sköljdes i varm lut. Och koktes ånyo i ny lut och hängdes på stänger för att blekas av solen.

Man vävde lakan, örngott och handdukar. En del blekte genom att lägga räckorna på gräset, där det låg för att blekas.

Väven blev inte kritvit efter denna behandling utan blektes efterhand

genom otaliga bykningar. Väven var ganska grå. Efter tvättning och blekning av garnet kunde vävningen ta sin början. En piga med "hånnalag" i väven var ett eftertraktat byte, En sådan fick helt ägna sig åt sitt yrkeskunnande och slapp de grövre sysslorna. Det gick lite prestige i vävningen. Det gällde att ha flest vävräckor ute på "blegan"

En skicklig väverska skulle kunna förfärdiga ett tjugotal alnar om dagen.

Mindre omfattande blekning kunde ske redan på snön eller isen. Räckorna rullades ut och hölls på plats av en snökant. Man utnyttjade vintersolens ljus som blekmedel. Vanligaste tiden för blekning var annars vår och sommar.

På nätterna tog man in tyget förmodligen på gr. av luffarfaran.

Skräcken för att få linräckorna stulna gjorde att man anlidade någon person att ha uppsikt över rikedomen.

Större byar hade samfällda blekplatser på ett tunnland eller mera med anställd väktare. På dylika blekor kunde finnas hundratals räckor på vardera uppemot 40-60 alnar (24 -36 meter)

Den 19 innev. Maj

Lägges väfbleka i Balsby

De som önska hafva väf till

Blekning på Åsums bleka kunna aflämna den hos handlanden B. Pilo här i staden eller till undertecknad bleke- vakare:

Ola Persson

Nr 14 Åsum

Blekan lägges den 16 maj

Kristianstadsbladet den 10/5 1884

Väfblekan

Å Fjälkinge bys sandtag lägges d 18 maj

Anmälningar mottagas af Sissa Andersson n:o 35 Fjälkinge.

Kristianstadsbladet den 12/5 1898

Skepparslövs bleka

lägges den 21 maj

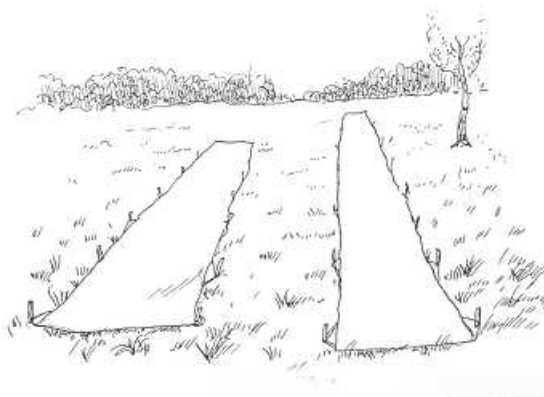
Pehr Englesson

Kristianstadsbladet 15/5 1907.

Varje vävräcka hade ägarens initialer eller namn och i långsidorna hade sytts öglor i vilket vävpinnar av bok, hassel eller ek var nerkörda i marken för att hålla väven på plats. Annars skulle en förfärlig oordning uppstå om vinden friskade i.

Tillsynen gällde inte enbart illasinade personer och kreatur utan även naturens egen skadeverkan. Väven skulle vändas med jämna mellanrum, inte bara för blekning utan också att förhindra jordslag. (mögel)

Blekevaktarens lön utgick i både pengar och naturaförmåner och beräknades efter var och ens antal lotter. En vävbleka på ett 30-tal lotter och mer hörde inte till ovanligheten. (1 lott = 5 vävräckor)

Vävräckor under blekning

Det är främst vid slotten Vittskövle och Ovesholm som benämningen "blegan" har dröjt kvar. Man brukade den så långt fram som på 30-talet på Ovesholm. Huset Blegan och blegeplatsen finns kvar i Vittskövle, Frågan är om de som bor där i dag har en aning om vad det betyder.

Sedan började man skicka iväg linet till beredningsverk. Bl. a. till Dalsjöfors i Västergötland, som både rötade och beredde linet. Även blånorna fick man tillbaka. Det färdigspunna garnet var färdigt för väven.

Föreningen "Linslöjden" i Hässleholm

Vid linberedningsanstalten i Hässleholm, den enda inom Skåne, mottages råvaror till förädling och vi hoppas, att linodlingen skall få en god framtid för sig.

Kristianstadsbladet den 3/12 1925

Linnet var en eftertraktad vara. Det hände att fartyg för strandade, och då gavs tillfälle att inhandla bl. a. ryskt lin. En förlisning hände på morgonen den 20 januari 1921 under stark tjocka utanför Landön. Det var den tyska ångaren Iris från Flensburg.

Som med kapten Ahrenkiel var på resa från Ryssland till England. Fartyget var lastat med 35 hästar, spannmål, lin m.m. Ångaren vattenfylldes vid olyckan och blev illa åtgången.

Haveri- Auktion i Åhus.

Lin och Blånor, oskadade
och skadade.

Fredagen den 22:dre dennes låter undertecknad i egenskap af haveriombud för ångaren Iris å offentlig auktion, som förrättas å östra kajområdet i Åhus med början kl. 12 midd., försälja ett parti, cirka 2—3,000 kg., lösa blånor och lin, en bal våt lin samt tvenne stycken större lyktor. Varorna komma att säljas i mindre rop, icke öfverstigande 50 kg.

Likvid erlägges efter auktionen å undertecknads kontor innan varan afhämtas.

Öfriga vilkor tillkännagifvas före auktionens början.

OBS! Tåg hitkommer från Kristianstad kl. 12 och afgår kl. 2,10 e. m.

Åhus den 19 februari 1901.

Herm. Donner.

1146*

Lasten såldes på auktion. Linet såldes i större och mindre balar. De större kostade 35-40 kr. De mindre i medeltal 13:-.

Vid haveriauktionen i Åhus

i dag försåldes blånor till ett pris af 35 å 40 öre pr kg. samt lin till 75 å 80 öre kg. med undantag för ett köp (sjöskadadt) som såldes efter ett

pris af 30 öre pr kg.

Kristianstadsbladet den 22/2 1901.

I Kristianstadstrakten for man allmänt man ur huse för att köpa det vattenskadade linet. Många räknade med ett billigt och gott köp. Men det visade samtidigt linets stora betydelse.

Edvin Persson i Sätöfta uttryckte sig nostalgiskt om linet, beredningen och allt arbetet innan det kom i vävstolen för att bli textilier.

Bråkornas hundskall har tystnat för längesen. På ålderns dar kallades bråkorna för bråte och utrymmestjuvar. Och så en dag hände det kanske att dessa uttjänta redskap förvandlades till behaglig stugvärme, hundskallet till svagt knaster i spisen. Skätteträt däremot kallades alltjämt skätteträ och hyllades med matt täckfärg i blått, röda tulpaner och gröna blad. Sin plats fick det högt uppe på väggen i finrummet. – Trött av år och ungdoms möda, maskfrätt och nästan bortglömd gömmer sig spinnrocken i mörkaste vindsvrån-snöret är borta, borta melodin...

Boken kom ut som sagt var 1994. Linet har fått en ny renässans. Tyvärr odlas inget spånadslin i Sverige för avsalu, utan det är endast vi amatördlare och idealister som fortsätter. Vi får kämpa på så att detta kommer att ändras.

Karin

LINAKTIVITETER

September

1 -14 sept **Lin och Linne**,

Tisdagar 18.00 -20.00

Söndagar 14.00-16.00

Plats: Vädstolsmuseet, Glimåkra

Inträde: 30 kr

21 sept **Bjärnums hembygdsgård**

Plats: Hembygdsparken, Bjärnum

Tid: 13.00 -17.00

27 sept **Dädesjö Lin**

20 års jubileum

Seminarium, utställningar

Plats: Dädesjö Hembygdsgård

Tid: 09.00-16.00

Pris: 200 kr inklusive mat

Anmälan: senast 22 september

Gunilla Wallin 0708 35 01 44

Epost smg.wallin@gmail.se

Roland Johansson

0706 94 15 87

Epost brantasa@compaqnet.se

Oktober- November

4 okt och 18 okt

18 november

Lördag kl 10.00 -14.00

Plats Brydestuan—Skånes Lincentrum,
Kågeröd.

Följ skyltarna Skånes Lincentrum.

Pris: Medlem i Skånelin 300 kr

Övriga 400 kr

Medtag egen spinnrock.

Anmälan: Karin Persson

0703 11 30 74

5 oktober

Jöns Henrikssons familjedag

Plats 1600 tals parken i Östra Sallerup utanför Hörby

Program finns på

www.hotspotkollerod.se

eller

www.karlxistenar.se

11 oktober **Öppet Hus** för medlemmar

Plats Brydestuan—Skånes Lincentrum,
Kågeröd. Följ skyltarna Skånes Lincentrum.

Tid 11.00 - 15.00

November

20 -23 nov Julmässan

Plats: Hässleholmsgården

Arrangör: Hushållningssällskapet

Tid: Torsdag kl 13.00 -19.00

Fredag kl 10.00 - 18.00

Lördag kl 10.00 - 17.00

Söndag kl 10.00 -17.00

Vill du bli medlem i Skånelin?

Skånelins syfte är;

- * att sprida information om spånads- och oljelin
- * att vara kontaktorgan för alla linvänner
- * att ge medlemmarna så goda villkor som möjligt vid bråkning och och skäkningsarbeten i föreningens "Brydestua"

Årsavgiften är 150 kr/ år samt 50 kr för varje övrig familjemedlem som vill vara med i föreningen.

Årsavgiften sätter du in på bankgiro 386—3008

Linfrö finns till salu.

Tre sorters frö finns till salu Natasja, Ilona samt vitblommiga Henryk

Tel. 044-740 36/0703 113 074

Ni hittar vår hemsida på
INTERNET!
www.skanelin.se

Här finns aktuell information och bilder från våra aktiviteter-

Vill du skicka e-post till någon i styrelsen ? Skriv
till: info@skanelin.se